

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	III Ka 316/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 18 marca 2021 roku w sprawie II K 37/18.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	Uchylenie	#	zmiana	
2.	Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
1.5.	Ustalenie faktów			
1.1.3.	Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Naruszenia przepisów postępowania tj. art.7 kpk poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów ,a w szczególności wyjaśnień oskarżonego R. K. (1) , zeznań świadka S. Z. , świadka S. J. (1) ; dokonanie jej w sposób zupełnie dowolny , w oderwaniu od zasad logiki i doświadczenia życiowego , nie uwzględniając przy</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

tym okoliczności ,
w które w znaczny
sposób mogą
wpływać na
wiarygodność
przeprowadzonych
dowodów , co
przejawia się w :

- przyjęciu za
wiarygodne zeznań
S. Z. pomimo
tego , że zeznawał
on odmiennie w
postępowaniu
przygotawczym i
przed sądem ,
przedstawione przez
niego zdarzenia
są sprzeczne z
zasadami logiki
i doświadczenia
życiowego ,a
niektóre
okoliczności zostały
zakwestionowane
przez inne dowody ;

-nie odniesieniu się
w ogóle do zeznań
S. J. (1) i braku ich
oceny pomimo tego ,
że zeznania tego
świadka zaprzeczają
zeznanom S. Z.
,a potwierdzają
okoliczności
podawane przez
oskarżonego ;

- nie daniu
wiary wyjaśnieniom
oskarżonego R. K.
(2) pomimo tego ,
że jego wyjaśnienia
potwierdzone są
innymi dowodami ,
jak chociażby
zeznaniami świadka
J. i K..

<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Przypomnienia wymaga, że zgodnie z utrwalonym orzecnictwem, przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną tego przepisu jeśli tylko:</p> <p>a) jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy,</p> <p>b) stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego,</p> <p>c) jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku .</p> <p>(patrz postanowienie SN z 1 września 2010 r., IV KK 78/10, OSNwSK</p>		

2010/1/1653, LEX nr 844508).

Sąd odwoławczy stwierdza, że sąd I instancji uczynił zadość przytoczonym wymogom, a w konsekwencji dokonał prawidłowej oceny zebranych w sprawie dowodów, relewantnych dla finalnego rozstrzygnięcia. W szczególności sąd orzekający nie przekroczył granicy zagwarantowanej mu w przepisie art.7 kpk swobodnej oceny dowodów. Przeprowadził na rozprawie wszystkie dostępne dowody, wskazując jakie fakty uznał za udowodnione lub nieudowodnione oraz podał na jakich oparł się dowodach. Nadto wyprowadził słuszne wnioski co do zasadności przypisania oskarżonemu przestępstw z art. 291§1 kk w zw. z art. 294§ 1 kk. Trzeba zarazem podkreślić, że zawartość treściowa apelacji nie wykracza poza ramy polemiki ze stanowiskiem zaprezentowanym przez sąd meriti. Skarżący bowiem

kwestionując założenia dowodowe przyjęte przez sąd orzekający sam potraktował ujawnione w toku procesu dowody w sposób subiektywny i dowolny nie wskazując przy tym przekonywujących dowodów czy argumentów, które mogłyby zdezawuować ocenę przyjętą przez sąd I instancji. Odnosząc się do podniesionego zarzutu apelacji wskazać należy, że nie jest tak, iż sąd I instancji bezkrytycznie przyjął za w pełni wiarygodne zeznania świadka S. Z. pomawiającego oskarżonego R. K. (1). Przeczy temu treść uzasadnienia, w którym organ orzekający trafnie zweryfikował i przeanalizował wypowiedzi świadka oraz jego postawę w toku całego postępowania. Mija się skarżący z realiami tej sprawy, kiedy twierdzi, iż zeznania S. Z. nie dają się zweryfikować i nie znajdują potwierdzenia w innych dowodach, bo takim potwierdzeniem są chociażby wyniki

przeszukania samochodu marki M. , w którym znajdował się R. K. (1) , gdy został zatrzymany w dniu 25 listopada 2015 roku na posesji w miejscowości (...) wraz z B. C.. Funkcjonariusze policji ujawnili wówczas w tym pojeździe użytkowanym przez oskarżonego kartkę zawierającą odręczne pismo w/w z danymi ciągnika K. oraz adresem S. Z. ,a także między innymi rękawiczki lateksowe, rękawiczki robocze , elektryczną szlifierkę kątową , opalarkę elektryczną , punktak ze zeszlifowaną końcówką roboczą oraz elektryczne urządzenie wielofunkcyjne wyposażone w głowicę z nakładką do szlifowania powierzchni oraz młotki blacharski i ślusarski. W toku procesu z kolei biegły sądowy po ich oględzinach stwierdził , że w/w narzędzia ręczne i elektronarzędzia były sprawne i mogły być wykorzystane przy ingerencji w numery

identyfikacyjne i pola numerowe. Nadto na pobyt R. K. (1) w dniu 24 listopada 2015 roku w tym miejscu wskazywały też wykazy połączeń i miejsc logowania, na co słusznie zwrócił uwagę sąd meriti, a potwierdzało to przecież wersję wydarzeń jaką tuż po zatrzymaniu przedstawił organom ścigania S. Z.. Apelujący okoliczności te pomija i przemilcza, nie odnosząc się zupełnie do powyższych kwestii, a korespondują one przecież z zeznaniami tego świadka. Podkreślić też należy, iż nie istnieje żadna reguła dowodowa, która uzasadniałaby pogląd, że zeznania określonego (jednego) świadka lub wyjaśnienia jednego oskarżonego nie mogą stanowić samodzielnej podstawy ustaleń faktycznych i muszą znajdować potwierdzenie w innych dowodach (zob. pod. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16 września 2015 r. II AKa 233/15

LEX nr 1814942).
W orzecznictwie nie jest kwestionowany pogląd, iż zeznania jedyne go świadka (zwykłego, koronnego czy podejrzanego, oskarżonego) mogą stanowić podstawę ustaleń faktycznych, jeśli tylko pozostają w zgodzie z regułami poprawnej oceny dowodów (zob. tak m.in. SA we W. w wyroku z 2015-05-14 II AKa 58/15 LEX nr 1798755). Takie też cechy zgodności posiadają zeznania S. Z., a jego wypowiedzi obciążające oskarżonego R. K. (1) nie pozostają odosobnione w odniesieniu do innych dowodów, a z nimi korelują. Z kolei również sam udział S. Z. w przestępczym charakterze nie dyskwalifikuje jego zeznań, jako że świadek temu nie zaprzeczał, a zarazem ujawnił przy tym szczegóły dotyczące także współdziałania przestępczego z innymi osobami. Ponadto, jak zauważa się w orzecznictwie, choć nie da się wykluczyć, że osoby współpracujące w

postępowaniu z organami ścigania (tzw. przestępcy skrzeszeni) traktują swe wypowiedzi instrumentalnie, to nie sposób sformułować wobec nich generalnego nakazu nieufności z tego tylko powodu, że zeznają w specyficznej sytuacji procesowej i uzyskują profity za wyjawienie działalności przestępczej własnej i innych osób. (zob. pod. SA w K. w wyroku z 2015-06-03 II AKa 93/15 KZS 2015/6/69). Sposób składania zeznań i treść wypowiedzi S. Z. wskazuje, iż świadek swoich wypowiedzi nie traktuje instrumentalnie, a odpowiedzialnie, a na co również trafnie wskazał sąd I instancji w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Poza tym na udział R. K. (1) w przestępczym procederze S. Z. wskazywał od razu po ich zatrzymaniu przez policję i już wówczas mógł on przewidywać, iż znajdując się w takiej sytuacji procesowej jego

wypowiedzi będą podważane przez w/w czy jego obrońców i bezpodstawne pomówienie może zostać podważone, a on z tego powodu utraci możliwość łagodniejszego potraktowania. Zatem nie sposób podzielić też skarżącego o tym, iż pomówienia S. Z. są nieprawdziwe, są kalkulacją, co do własnego interesu w postępowaniu toczącym się przeciwko niemu. Podjęte przez autora apelacji dyskredytowanie zeznań tego świadka było więc nieuprawnione, gdyż wbrew stanowisku skarżącego nie znajdowało wsparcia zarówno w osobowym jak i rzeczowym materiale dowodowym zebranych w sprawie. W ocenie sądu odwoławczego z uwagi na znaczny upływ czasu, jaki upłynął do momentu przesłuchania tego świadka przed sądem (niemal 4 lata), nie może dziwić fakt, iż w/w pewnych okoliczności nie pamiętał, a z drugiej strony skarżący

skutecznie przemilczał fakt, że po zapoznaniu S. Z. z jego wcześniejszymi wyjaśnieniami (jakie składał w charakterze oskarżonego) , świadek ten się do nich konstruktywnie ustosunkował zarówno na rozprawie w dniu 12 września 2019 roku oraz w dniu 16 lutego 2020 roku , gdy był uzupełniająco przesłuchiwany . Sąd I instancji dokonał więc trafnej analizy zeznań tego świadka , a akcentowane przez obronę rozbieżności nie umniejszyły ich wartości dowodowej. Sąd I instancji słusznie również uznał , iż istotnych okoliczności do sprawy nie wniosły zeznania S. J. (2) (podobnie jak i tych wskazanych w akcie oskarżenia). W/ w świadek został bowiem przesłuchany przez sąd na wniosek obrony w dniu 7 listopada 2019 roku i wówczas przedstawił on okoliczności wizyty S. Z. razem z nim u R. K. (3) , której jednak daty nie potrafił dokładnie podać i utrzymywał , iż

miało to miejsce około 2-2,5 lat wcześniej. Co istotne obecny wówczas na rozprawie oskarżony nie skorzystał z prawa zadawania pytań temu świadkowi , choć później w toku postępowania przed sądem odwoławczym domagał się jego uzupełniającego przesłuchania podnosząc , że miał on być rzekomo obecny przy jego rozmowie z S. Z. tuż przed przesłuchaniem S. J. (2) w Sądzie Rejonowym w Jarocinie , o czym w/w zupełnie nie wspominał .Co więcej stwierdził on (patrz k 1450) , że wkrótce stamtąd odjechał , a S. Z. i R. K. (3) ze sobą rozmawiali. W ocenie sądu odwoławczego dokładne okoliczności poznania w/w miały drugorzędne znaczenie i w żaden sposób nie umniejszały wartości zeznań S. Z. , który potwierdzał , że R. K. (1) zakupił od niego w przeszłości paliwo opałowe oraz swą znajomość ze S. J. (2). Nie sposób

przy tym nie zauważyć, że autor apelacji forsując jednocześnie własną wersję przebiegu zdarzenia czynił to wybiórczo, w oparciu o własne wywody, czy tezy tylko korzystne dla oskarżonego. Nie sposób również zaakceptować tezy skarżącego jakoby R. K. (1) w toku postępowania składał konsekwentne wyjaśnienia, przeczemu bowiem jasno ich zmienna i niejednorodna treść. Nadto jego relację kontestował stanowczo B. C., co obrońca oskarżonego instrumentalnie pominął w wywodach apelacji. Tymczasem, wbrew sugestiom skarżącego ocena dowodów dokonana przez sąd orzekający uwzględniała zarówno dowody przemawiające na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, a jednocześnie została dokonana przy uwzględnieniu wzajemnych powiązań pomiędzy dowodami osobowymi, a rzeczowymi (w efekcie czego R.

<p>K. (1) został uniewinniony od zarzutu popełnienia czynu opisanego w pkt III aktu oskarżenia) przez co ma wymiar obiektywny. Przeprowadzona w taki sposób ocena dowodów zasługuje więc na aprobatę.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Kontrola instancyjna nie wykazała, aby sąd I instancji dopuścił się uchybień wskazanych w apelacji obrońcy oskarżonego. Wobec bezzasadności więc podniesionego zarzutu apelacyjnego nie zasługiwał też na uwzględnienie wniosek obrońcy oskarżonego o jego uniewinnienie.</p>		

<p>3.2.</p>	<p>Błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na stwierdzeniu , że to R. K. (1) przyprowadził na posesję S. Z. ciągnik marki K. i samochód ciężarowy marki M. wiedząc , że pochodzą z przestępstwa pomimo tego , że brak jest obiektywnych dowodów , które by to potwierdzały.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Uchybienie o jakim mowa w art. 438 pkt 3 k.p.k. (błąd w ustaleniach faktycznych) ma miejsce wówczas, gdy zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiada zasadom prawidłowego rozumowania. Błąd taki może stanowić wynik niepełności postępowania dowodowego (tzw.</p>				

błąd braku), bądź określonych nieprawidłowości w zakresie oceny dowodów (tzw. błąd dowolności). Może być on zatem wynikiem nieznajomości określonych dowodów lub braku przestrzegania dyrektyw obowiązujących przy ich ocenie (wyrok SA w Warszawie z dnia 14.06.2017 r., II AKa 83/17, LEX nr 2330649). Powyższe uchybienia w niniejszej sprawie nie wystąpiły. Wbrew twierdzeniom apelacji sąd I instancji trafnie uznał, że oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem znamiona występku z art. 291§ 1 kk. w zw. z art. 294§1 kk. obrońca oskarżonego nie zgadzając się w apelacji z tym rozstrzygnięciem zakwestionował poczynione ustalenia i po raz kolejny zaprezentował wersję i ocenę zdarzeń relacjonowaną przez oskarżonego. Odnosząc się do podniesionego zarzutu apelacji wskazać należy, że

Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku podał , dlaczego nie dał wiary wyjaśnieniom R. K. (3) w tym zakresie i uznał jednocześnie za wiarygodne zeznania S. Z. . Sąd I instancji swoje stanowisko w tej kwestii przekonywująco i należyście uzasadnił. To samo sąd orzekający uczynił w stosunku do rzeczowego materiału dowodowego, a przedstawiona w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku argumentacja w tym zakresie jest w ocenie sądu odwoławczego logiczna i jasna , nie ma więc potrzeby jej powielania. Należy jedynie wskazać dodatkowo odnosząc się do zarzutu skarżącego , że oskarżonemu w obu czynach przypisano umyślne pomaganie w ukrywaniu przedmiotowych pojazdów marki M. i (...) ,a nie ich „ przyprowadzenie na posesję S. Z. ". Poza tym jeżeli chodzi

o czynności sprawcy przestępstwa paserstwa w grę wchodzi tu wszelkie działania , które mogą ułatwić innej osobie zbycie lub ukrycie rzeczy. Te czynności wykonawcze polegają na udzieleniu informacji o potencjalnym nabywcy , pośredniczeniu w zbyciu , wskazaniu miejsca , w którym można przechowywać (ukryć) rzeczy , czy też np. polegać one mogą na dostarczeniu i zamontowaniu skrytki. (patrz R. S. (redaktor) Kodeks Karny. Komentarz 5 . wydanie Wydawnictwo C.H. (...).

Reasumując Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił więc wszystkie zebrane w sprawie dowody i na tej podstawie poczynił trafne ustalenia faktyczne. Nie wykraczają one poza granice swobodnej oceny dowodów , która to ocena nie wykazała istotnych błędów natury faktycznej i logicznej , zgodna była ze wskazaniami wiedzy i

<p>doświadczenia życiowego. W uzasadnieniu Sąd wskazał jakie fakty uznał za ustalone , na czym oparł poszczególne ustalenia ,a następnie wyprowadził z dokonanych ustaleń prawidłowe wnioski w zakresie sprawstwa oskarżonego i wymierzonej mu kary.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Kontrola instancyjna nie wykazała , aby sąd I instancji dopuścił się uchybień wskazanych w apelacji obrońcy oskarżonego. Wobec bezzasadności więc podniesionego zarzutu apelacyjnego nie zasługiwał też na uwzględnienie</p>			

wniosek obrońcy oskarżonego o jego uniewinnienie.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Na podstawie art. 437§ 1 kpk wyrok sądu I instancji utrzymany w mocy w całości.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Uznanie apelacji za niezasadną. Omówiono w pkt 3.		
1.8. Zmiana wyroku sądu		

pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
.			
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze			

wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	Podstawa rozstrzygnięcia art. 624§ 1kpk w zw. z art. 634 kpk. Oskarżony odbywa karę pozbawienia wolności do 11 maja 2023 roku w związku z czym poniesienie przez w/		

	w kosztów sądowych nawet w niewielkiej wysokości byłoby dla nie zbyt uciążliwe.	
7. PODPIS		
SSO Elżbieta Kwaśniewska SSO Patryk Pietrzak SSO Krzysztof Patyna		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Jarocinie w sprawie II K37/18 z dnia 18 marca 2021 roku		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji	
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka
#	art. 439 k.p.k.

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	Zmiana